393R3603

31.12.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 332/1

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3603/93

av den 13 december 1993

om fastställande av definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i artiklarna 104 och 104b.1 i fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104b.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

i samarbete med Europaparlamentet [2], och

med beaktande av följande:

Artiklarna 104 och 104b.1 i fördraget är direkt tillämpliga. De termer som används i artiklarna 104 och 104b.1 kan om nödvändigt fastställas närmare.

Termerna "övertrassering av konton" och "andra former av krediter" som används i artikel 104 i fördraget bör fastställas närmare, särskilt med hänsyn till behandling av fordringar som har uppstått före den 1 januari 1994.

Det är önskvärt att de nationella centralbanker som deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inträder i en sådan union med omsättningsbara fordringar som uppfyller marknadens villkor, särskilt för att kunna ge det europeiska centralbankssystemets monetära politik den flexibilitet som behövs, och för att de olika nationella centralbanker som deltar i den monetära unionen skall kunna ge ett normalt bidrag till den monetära inkomst som skall fördelas mellan dem.

De centralbanker som efter den 1 januari 1994 fortfarande har fordringar på den offentliga sektorn som inte är omsättningsbara eller som omfattas av andra villkor än marknadens bör följaktligen ges tillåtelse att omvandla sådana fordringar till omsättningsbara värdepapper som uppfyller marknadens villkor.

Punkt 11 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland fastställer att Förenade kungarikets regering får behålla sin "ways and means"-kredit hos Bank of England om och så länge som Förenade kungariket inte går över till den tredje etappen. Det är lämpligt att tillåta omvandling av det belopp som tagits i anspråk inom ramen för denna kredit till omsättningsbara skuldförbindelser med fast löptid som uppfyller marknadens villkor, om Förenade kungariket går över till den tredje etappen i förverkligandet av den ekonomiska och monetära unionen (EMU).

Protokollet om Portugal fastställer att "Portugal ges tillåtelse att behålla möjligheterna för de autonoma regionerna Azorerna och Madeira att utnyttja en räntefri kredit i Banco de Portugal enligt de villkor som har fastställts i gällande portugisisk lag", och att "Portugal förpliktar sig att på allt sätt verka för att avskaffa de ovannämnda möjligheterna så snart som möjligt".

Medlemsstaterna måste vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de förbud som avses i artikel 104 i fördraget tillämpas effektivt och utan begränsningar. Särskilt köp på andrahandsmarknaden bör inte användas för att kringgå målsättningen i den artikeln.

Om en centralbank i en medlemsstat, inom de gränser som fastställs i denna förordning, gör direkta förvärv av omsättningsbara skuldförbindelser som den offentliga sektorn i en annan medlemsstat har ställt ut, bidrar detta inte till att den offentliga sektorn undantas från marknadens mekanismer, om sådana förvärv endast utförs i syfte att förvalta valutareserven.

Utan att det påverkar den uppgift som kommissionen har tilldelats enligt artikel 169 i fördraget åligger det Europeiska monetära institutet och därefter Europeiska centralbanken att, enligt artiklarna 109f.9 och 180 i fördraget, säkerställa att de nationella centralbankerna uppfyller sina förpliktelser enligt fördraget.

De krediter med en dags löptid som centralbankerna ger kan användas till att säkerställa att betalningssystemen fungerar väl. Därför är krediter med en dags löptid inom den offentliga sektorn förenliga med målsättningarna i artikel 104 i fördraget, förutsatt att förlängning till påföljande dag inte är möjlig.

Det finns inte något hinder för att centralbankerna skall fungera som fiskal myndighet. Även om centralbankernas inlösen av checkar som är utställda av tredje man

[1] EGT nr C 324, 1.12.1993, s. 5, och EGT nr C 340, 17.12.1993, s. 3.

[2] EGT nr C 329, 6.12.1993 och beslutet av den 2 december 1993.

till den offentliga sektorn tillfälligtvis kan innebära en kredit, bör inte artikel 104 i fördraget anses förbjuda sådana transaktioner, förutsatt att de inte totalt sett medför en kredit till den offentliga sektorn.

Centralbankernas innehav av mynt som har getts ut av den offentliga sektorn och som har krediterats den offentliga sektorn utgör en räntefri form av kredit för den offentliga sektorn. Om det endast rör sig om begränsade belopp, står dock inte denna praxis i strid med principen i artikel 104 i fördraget. Med hänsyn till de svårigheter som skulle uppstå om denna form av kredit helt förbjöds, kan den tillåtas inom de gränser som fastställs i denna förordning.

Förbundsrepubliken Tyskland har till följd av återföreningen särskilda svårigheter med att iaktta den begränsning som skall gälla för sådana tillgångar. Under dessa omständigheter är det därför lämpligt att tillåta en högre procentsats under en begränsad period.

Centralbankernas finansiering av den offentliga sektorns åtaganden gentemot Internationella valutafonden eller av åtaganden som är en följd av genomförandet av det system för medelfristigt ekonomiskt stöd som har införts inom gemenskapen, resulterar i fordringar på utlandet som har karaktär av reserver eller liknande tillgångar. Det är därför lämpligt att tillåta dem.

Offentliga företag omfattas av förbudet i artiklarna 104 och 104b.1. De definieras i kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag [1].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 104 i fördraget avses med

a) *övertrassering av konton:* varje tillhandahållande av medel till den offentliga sektorn som ger eller troligen kommer att ge ett debetsaldo,

b) *andra former av krediter:*

i) varje fordran på den offentliga sektorn som föreligger den 1 januari 1994, med undantag för fordringar med fast löptid som har förvärvats före den dagen,

ii) all finansiering av den offentliga sektorns åtaganden gentemot tredje man,

iii) utan att det påverkar tillämpningen av artikel 104.2 i fördraget, varje transaktion med den offentliga sektorn som ger eller som troligen kommer att ge upphov till en fordran på den sektorn.

2. Följande skall inte betraktas som "skuldförbindelser" enligt artikel 104 i fördraget: Värdepapper som har förvärvats från den offentliga sektorn för att säkerställa en omvandling till omsättningsbara värdepapper med fast löptid som uppfyller marknadens villkor, av

- fordringar med fast löptid som har förvärvats före den 1 januari 1994 och som inte är omsättningsbara eller inte uppfyller marknadens villkor, förutsatt att värdepapprens löptid inte är längre än löptiden för de nämnda fordringarna,

- det belopp som tagits i anspråk inom ramen för "ways and means"-kredit och som Förenade kungarikets regering förfogar över hos Bank of England, till dess att Förenade kungariket eventuellt går över till den tredje etappen i förverkligandet av EMU.

Artikel 2

1. Under den andra etappen i förverkligandet av EMU, skall en medlemsstats centralbanks förvärv av omsättningsbara skuldförbindelser som har ställts ut av en annan medlemsstats offentliga sektor inte anses vara direkta förvärv enligt artikel 104 i fördraget, förutsatt att sådana förvärv endast görs i syfte att förvalta valutareserven.

2. Under den tredje etappen i förverkligandet av EMU skall följande förvärv inte anses vara direkta förvärv enligt artikel 104 i fördraget, om de endast görs i syfte att förvalta valutareserven:

- Förvärv som en centralbank i en medlemsstat som inte deltar i den tredje etappen i förverkligandet av EMU gör från den offentliga sektorn i en annan medlemsstat, av den senare sektorns omsättningsbara skuldförbindelser.

- Förvärv som Europeiska centralbanken eller den nationella centralbanken i en medlemsstat som deltar i den tredje etappen i förverkligandet av EMU gör från den offentliga sektorn i en medlemsstat som inte deltar i etapp tre, av den senare sektorns omsättningsbara skuldförbindelser.

Artikel 3

Vid tillämpningen av denna förordning skall med *den offentliga sektorn* avses gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna.

Med *nationella centralbanker* avses medlemsstaternas centralbanker och Institut monétaire luxembourgeois.

Artikel 4

De krediter med en dags löptid som Europeiska centralbanken eller de nationella centralbankerna ger den offentliga sektorn skall inte anses vara en kredit enligt artikel 104 i fördraget, förutsatt att krediterna förblir begränsade till den ifrågavarande dagen och någon förlängning inte är möjlig.

[1] EGT nr L 195, 29.7.1980, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/84/EEG (EGT nr L 254, 12.10.1993, s. 16).

Artikel 5

När Europeiska centralbanken eller de nationella centralbankerna från den offentliga sektorn för inlösen mottar checkar som är utställda av tredje man och krediterar den offentliga sektorns konto innan trassatbanken har debiterats, skall transaktionen inte anses vara en kredit enligt artikel 104 i fördraget om en viss tid motsvarande den tid som den berörda medlemsstatens centralbank normalt behöver för inlösen av checkar har förflutit sedan mottagandet av checken, förutsatt att all float som kan uppstå är att betrakta som undantag, är av obetydlig storlek och jämnar ut sig över en kort tid.

Artikel 6

Europeiska centralbankens eller de nationella centralbankernas innehav av mynt som har getts ut av den offentliga sektorn och som har krediterats den offentliga sektorn skall inte betraktas som en kredit enligt artikel 104 i fördraget om summan av dessa tillgångar understiger 10 % av de mynt som är i omlopp.

Fram till den 31 december 1996 skall denna siffra vara 15 % för Tyskland.

Artikel 7

Europeiska centralbankens eller de nationella centralbankernas finansiering av den offentliga sektorns åtaganden gentemot Internationella valutafonden eller av åtaganden som är en följd av genomförandet av det system för medelfristigt ekonomiskt stöd som har införts genom förordning (EEG) nr 1969/88 [1] skall inte anses vara en kredit enligt artikel 104 i fördraget.

Artikel 8

1. Vid tillämpningen av artiklarna 104 och 104b.1 i fördraget, skall med *offentligt företag* avses ett företag över vilket staten eller andra regionala eller lokala myndigheter direkt eller indirekt kan utöva ett bestämmande inflytande på grund av äganderätt, kapitalintresse eller de regler som gäller för verksamheten.

Staten eller de andra myndigheterna skall antas ha ett bestämmande inflytande om dessa direkt eller indirekt i förhållande till ett företag

a) äger mer än hälften av företagets tecknade kapital,

b) förfogar över mer än hälften av de rösträttigheter som är knutna till andelarna i företaget, eller

c) kan utse mer än hälften av ledamöterna i företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

2. Vid tillämpningen av artiklarna 104 och 104b.1 i fördraget skall inte Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna anses utgöra en del av den offentliga sektorn.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 1993.

På rådets vägnar
Ph. MAYSTADT
Ordförande

[1] Rådets förordning (EEG) nr 1969/88 av den 24 juni 1988 om upprättandet av ett enda system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT nr L 178, 8.7.1988, s. 1).